

Arrest

nr. 206 637 van 9 juli 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. FADILI
Belgiëlei 15b bus 10
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 januari 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 8 maart 2018 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. FADILI en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij verklaart de Marokkaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 20 februari 1988.

1.2. De verzoekende partij verkrijgt op 26 september 2007 een visum lang verblijf (type D) van de Belgische autoriteiten, met het oog op volgen van studies in België. Zij wordt op 2 april 2008 als student ingeschreven door de stad Brussel. Zij zou in de periode van 31 oktober 2008 tot 31 augustus 2011 in het bezit zijn geweest van een elektronische A-kaart, als student.

1.3. Op 2 augustus 2017 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van haar moeder die de Belgische nationaliteit heeft. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging beslist op 25 januari 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Dit is de bestreden beslissing die de verzoekende partij op 2 februari 2018 ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 2.08.2017 werd ingediend door:

Naam: [T.]

Voorna(a)m(en): [N.]

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: 20.02.1988

Geboorteplaats: [...]

Identificatienummer in het Rijksregister: [...]

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: [...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voorzover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen; ...'

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 3° van de wet van 15.12.1980 stelt dat als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 'de bloedverwanten in neergaande lijn (...) beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn (...)'

Aangezien de verzoeker ouder is dan 21 jaar dient hij, om aan de door de wet gestelde vereisten voor een verblijf van meer dan drie maanden te voldoen, het bewijs te leveren dat hij ten laste is van de Belgische referentiepersoon, in functie van wie hij het verblijfsrecht vraagt. Om als 'ten laste' te kunnen worden beschouwd dient er reeds een afhankelijkheidsrelatie te bestaan tussen betrokkene en de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine tot op het moment van de huidige aanvraag.

Volgende documenten worden voorgelegd als bewijs dat betrokkene referentiepersoon van in het land van herkomst of origine tot op het moment van de aanvraag ten laste zou zijn van de referentiepersoon:

- Attest OCMW Antwerpen dd. 30.03.2017 waaruit blijkt dat betrokkene tot 12 maanden voor het attest geen équivalent leefloon, medische waarborgen of huurwaarborg kreeg van het OCMW en dat de referentiepersoon in het verleden een leefloon aanvroeg op datum van 13.01.2015 en 06.03.2015 maar dat dit door het OCMW negatief werd beslist.

- Documenten betreffende de huurwoning van de sociale huisvestingsmaatschappij CVBA Woonhaven Antwerpen die de referentiepersoon en betrokkene betrekken waaruit blijkt dat de referentiepersoon vanaf 01.09.2017 280,93euro + 13,86 euro

- Geldoverschrijvingen vanwege de referentiepersoon aan betrokkene dd. 9.11.2016, 28.11.2016, 13.12.2016, 29.12.2016, 31.01.2017, 15.02.2017, 15.03.2017, 11.04.2017, 16.05.2017, 13.06.2017, 17.07.2017, 15.08.2017, 12.09.2017 en 11.10.2017: uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene reeds sedert oktober 2007 op het Belgisch grondgebied verblijft. Bijgevolg hebben deze bewijzen van financiële steun alle betrekking op de periode waarin betrokkene reeds in België verbleef. Deze documenten worden niet weerhouden als bewijs dat betrokkene reeds voor zijn aankomst in België en reeds van het in land van herkomst of origine tot op het moment van de huidige aanvraag ten laste was van de referentiepersoon.

- Attest OCMW Antwerpen dd. 4.07.20:1,7 waaruit blijkt dat de referentiepersoon tot op datum van de opmaak van het attest geen financiële steun krijgt bij het OCMW. Zij heeft enkel aanvragen voor leefloon ingediend, maar deze zijn geweigerd door BCSD.

- Twee geldoverschrijvingen 25.11.2014 en 26.11.2014 vanwege de referentiepersoon ten gunste van de advocaat [M.S.] met de mededeling ' [T.N.] dossier 14448': het gegeven dat referentiepersoon instond voor de betaling van de advocaat die het kwestieuze dossier van betrokkene behartigde is onvoldoende om een afhankelijkheidsrelatie tussen betrokkene en de referentiepersoon aan te tonen. Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

- Rekeninguittreksels van de referentiepersoon waaruit blijkt dat zij zelf steun kreeg van derden dd. 23.07.2012, 26.10.2012, 22.03.2013, 3.01.2014, 8.07.2014, 12.05.2014, 1.08.2014, 29.07.2014, 21.11.2014, 4.12.2014, 9.09.2016, 27.10.2016, 25.11.2016, 27.12.2016, 31.01.2017, 17.01.2017, 8.03.2017, 4.04.2017, 30.05.2017, 24.05.2017, 13.06.2017, 6.07.2017 en 3.07.2017:

- Arbeidsovereenkomst CMD TAKS dd.04.2017 op naam van de referentiepersoon, waaruit blijkt dat zij vanaf 01.05.2017 in dienst zal treden in de hoedanigheid van administratief bediende met bijhorende loonfiches voor de periode mei-december 2017

- Attestation du revenu global imposé attiré de l'année 2017/2016 dd. 17.04.2017 : op het attest wordt het volgende aangegeven: "(...) Attestation délivrée à l'intéressé, sur sa demande, sur l'honneur pour servir et valoir ce que de droit. (...)". In' het document zelf wordt bevestigd dat het om een verklaring op eer gaat, waardoor kan geconcludeerd worden dat het gesolliciteerd karakter ervan niet kan worden uitgesloten en dit attest dus niet kan worden aanvaard als een afdoende bewijs van onvermogen van betrokkene. Betrokkene heeft ook geenszins aangetoond voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds in het land van herkomst of origine financiële en/of materiële steun te hebben ontvangen van de referentiepersoon en dit omdat hij niet in de eigen basisbehoeften kon voorzien zodat niet is aangetoond dat hij behoeftig was en er een afhankelijkheidsrelatie bestond ten aanzien van de referentiepersoon van in het herkomstland of land van origine.

- Attestation de non bénéfice de l'assurance maladie obligatoire n° 85/153/2017 dd. 17.04.2017; Registre de commerce certificat de non inscription n° 1476/2017 dd. 2.08.2017: uit deze attesten zou moeten blijken dat betrokkene geen ziekte-uitkering ontving en dat hij niet staat ingeschreven als handelaar.

- Allerlei documenten ziekenhuisverslagen in verband met de hartaandoening van betrokkene: deze documenten vertonen geen enkele link met de referentiepersoon, enkel dat betrokkene een hartprobleem heeft.

Gezien betrokkene niet afdoende heeft aangetoond effectief onvermogen te zijn, er niet werd aangetoond dat hij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine financieel en/materieel ten laste was van de referentiepersoon omdat hij gezien zijn economische en sociale toestand, niet in zijn eigen basisbehoeften kon voorzien, blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens niet afdoende dat er reeds van in het land van herkomst of origine tot op het moment van de aanvraag een reële afhankelijkheidsrelatie bestond tussen betrokkene en de referentiepersoon.

Het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat hij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet afte leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 2 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 40bis en 40ter van de wet van 15 december 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de formele en de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Uit de uiteenzetting van het middel blijkt onmiskenbaar dat de verzoekende partij zich verzet tegen de inhoud van de motieven van de bestreden beslissing, meer bepaald de beoordeling die het bestuur heeft gemaakt van de stukken zoals zij deze voegde ter ondersteuning van haar aanvraag tot de afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

Uit de argumentatie van de verzoekende partij blijkt dat het noodzakelijk is om kennis te kunnen nemen van de stukken die zij voorlegde ter ondersteuning van haar aanvraag en die worden beoordeeld in de bestreden beslissing. In het administratief dossier zoals dit werd neergelegd door de verwerende partij ontbreken deze stukken evenwel. De Raad kan dan ook niet nagaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusies heeft getrokken. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad heeft gesteld, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867). Derhalve dringt de nietigverklaring van de bestreden beslissing zich op.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 januari 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend achttien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS